

KNS nytt

KONGELIG NORSK SEILFORENING

Kontakt KNS-nytt:

Olav E. Klingenberg,
Tlf. kontor: 56 40 90
Priv.: 53 99 80

Adresseforandringer KNS-
medlemmer:
KNS, Huk Aveny 3, Oslo 2
Tlf. (02) 55 87 73

Havseilerklubben suksess i det lille format

Norsk Havseiler- og Krysserklubb ble stiftet 9. mars 1953. Jubilanten har holdt seg godt. Jeg mener, han er livskraftig uten at fasongen har endret seg noe særlig i disse 25 årene.

Klubben har vært spart for meget, spesielt overvekt og administrasjon, for ikke å snakke om overordnede instanser. Så tilløp til «kryssarklubb» og kollektiv grilling i skjærgården er viselig slått tilbake. Man må ha seilt på dypet for å bli medlem, og opptakskravene er fornuftigvis skjerpet.

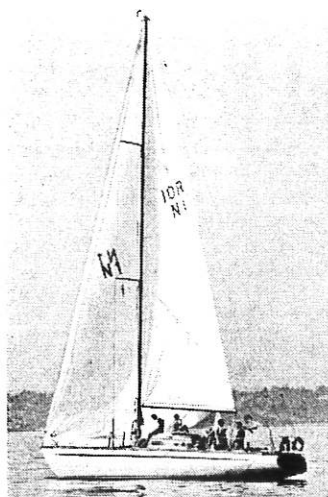
Havseilerklubben er et sympatisk eksempel på suksess i det lille format. Det er gått utmerket, nemlig, uten komiteer i små firkanter, uten ståk og uten å ta arbeidet fra andre. Under Klubbens stander, Neptuns tretannede lyster, trives et miljø av individualister som fikk et sted å være, som i stor frihet kan passe sine egne saker. Av og til, ved passende anledninger og med ikke så liten autoritet, blander Klubben seg i offentlige anliggender, alt til det beste for seilasen på havet.

De som stiftet Havseilerklubben hadde en klar oppfatning av hva de ville fremme – langferd under seil og utenskjærs kappseiling til en internasjonal regel. De hadde vyer. De fant det nødvendig, under omstendighetene, å få en egen, litt spesiell kjellerlem å leke på.

Tanken ble artikulert i en artikkel i Seilas, og forfatteren, Cecil Chr. Stephansen, hadde dristighet til å hevde at Kongelig Norsk Seilforening ikke hadde fulgt med tiden, hadde forsømt seg, rett og slett, ved ikke å introdusere en moderne handicap-regel som avløser for NL. Den gode Steph la ikke skjul på at inspirasjonskilden var Royal Ocean Racing Club og RORC-regelen, og kunne tenke seg en racing-cruising group innen KNS. Eller simpelthen, et NORC!

Det første skritt ble tatt etter et medlemsmøte i KNS, som Havseilerklubben hele tiden har beholdt et spesielt og nært forhold til, som godt er.

Men at klubben ble til, var et tydelig varsel om at tyngdepunktet i vår kjølbåtseiling, og ganske særlig i KNS, var i ferd med å flytte seg – mot havet. De interesser som søkte utløp i Havseilerklubben, står i dag sentralt i vår ærverdige seilforening, ja det er nesten ikke måte på *turseiling*. Vi har kunnet observere en uimotståelig bevegelse fra periferi til sentrum. Havseilerklubben har klokkelig holdt seg i periferien,

«Nora VI» – vår første virkelig moderne havkrysser ble sjøsatt like etter at Havseilerklubben kom i gang. Konstruktør var Chr. Cecil Stephansen, klubbens første formann og byggherre, Sven F. Meyer, som overtok formannsklubben fra Stephansen. «Nora VI» fikk seilnummeret OR N 1 og er fortsatt aktivt med i norsk havkappseiling, nå med Peter Meyer d.y. som eier og skipper. Båten ble bygget ved Lyngør Båtbyggeri i 1954 i oregon pine på jern og er 13,25 m overall.

som et tilholdssted for de garvede. Herrens utvalgte.

På stiftelsesmøtet i 1953 vedtok forsamlingen, riktignok mot 11 stemmer, Halfdan Hansens formulering: Klubben skulle virke som en gruppe innen KNS.

Men nei takk, dette uttrykk for beskjedenhet og formelig rørende lojalitet fant ikke gehør i KNS-styret. Med større innsikt i lovene, og med sterkere sans for den juridiske akuratesse enn de ivrige stiftere, fant man ikke å kunne godta andre former for tilhørende bestanddeler enn klasseklubbene og, som det het dengang, lokalforeningene. Egentlig en utmerket beslutning, som det skulle vise seg.

For om Havseilerklubben ble etablert som en selvstendig forening på den første generalforsamlingen i februar 1954, dro man ikke kilt avsted. En solid fortøyning til moderforeningen var vedtektsbestemmelsen om at bare medlemmer av KNS eller «tilsvarende» utenlandsk forening kunne opptas i Klubben.

Det har gjennom årene vært gjort et par forsøk på å kutte fortøyningen, men den har holdt med glans, til glede for begge parter. KNS mistet ingen medlemmer, fikk endog noen nye på omveien, og fremfor alt har Havseilerklubben stått sterkt som pådytter i KNS.

RORC-regelen fikk sin lobby, og samtidigheten i Skaw Race og Havseilerklubben – så engelskminded at den også lyder navnet *Norwegian Ocean Racing and Cruising Club* – var ingen tilfældighet. Klubben foreslo Skagerakseilasen, og KNS arrangerte det. Morildseilasen likedan. Havseilerklubben har til gjengjeld satt opp en rekke store vandretroféer.

Jeg vet ikke hva som klikket da Hollenderseilasen, den septembermørke i Oslofjorden, ble lansert. For den arrangerte Klubben selv og gjør det, beklageligvis, fortsatt. Hele greia er en lettsindighet – en slags «hoppe så gåsa, vil du være med så heng på» – som KNS burde anmodes om å få styr på snarest før liv går tapt. Her er det, ved Æolus, behov for kontroll med deltagelsen. Om den da ikke burde være strengt forbeholdt

medlemmene av Havseilerklubben.

Innbyderne til den lukkede diskusjon etter KNS-medlemsmøtet 16. februar 1953 var, foruten Stephansen, den atlantehavsseilende tannlege Jul Nielsen («Stavanger»), John M. Turner («Peter») og Bjørn S. Pedersen («Bonzo VII»).

Steph ble den første formann. Bjørn ble sekretær, og gjorde jobben i 21 år! Den neste formannen var Sven F. Meyer, så fulgte undertegnede C.B., Calle Mortensen, Jan Gregersen, Arve Johannesen og Arne («Bels») Brun Lie.

Arne har dette styret med seg i jubileumsåret: Peter Brandt, visesformann; Finn Ferner, sekretær; Einar B. Moen, kasserer; Henrik Evensen og Jan Gregersen. Det beste styre noen gang vil jeg tro.

Kursen ligger i dag fast i hovedsak: Balanse mellom havkappseiling og IOR på den ene siden, de lange, frie ferders eventyr på den annen. Halvtonnere og Colin Archer er godt blandet sammen i det herlige, ustoppelige snakk rundt drinkene.

Lillerut av «Stavanger», det første innbudte medlem, er dronningen. Det er en klubb hvor til og med Erling Brunborg, antiestablishment personlig, opptretter med hederstegnet i knappullet – når han har jakke, da. Apropos dette med merker, langferdsplaketter og slikt: La det være nevnt at den elskelige Ivar Mauritz-Hansen, Niels og Blåmanns og professor Tankes skaper, skipper på «Tank», tegnet alt sammen.

Jeg tror det begynte med 50–60 medlemmer, i dag er det 200. Det kan være passelig. Medlemskap krever to Skaw Race eller tilsvarende kappseilasopplevelser, og de som ikke sysler med slikt må ha seilt minst 300 nautiske mil non-stop i åpen sjø.

Havseilerklubben heiste sitt merke i medvind, og den blåser fortsatt. Det er ikke Klubben, men seilsporten som har skiftet karakter i disse 25 årene. Jubilanten har nesten ikke behov å skyve på. Han kan være fornøyd.

Caspar Brochmann